Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Culinca Eugenia

dosarul nr. 2r-1711/25
2-25105381-02-2r-28082025

D E C I Z I E

25 septembrie 2025 mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului Serghei Dimitriu
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Violeta Gîrleanu

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Barbaroș Mihail, reprezentantul recurentului Stoianova Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stoianova Natalia către Țurcan Liuba privind rezoluțiunea contractului de arvună, încasarea dublei arvune și cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.08.2025, prin care s-a respins cererea înaintată de Stoianova Natalia privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

a c o n s t a t a t:

1. La 16.07.2025, Stoianova Natalia a depus cerere de chemare în judecată către Țurcan Liuba privind rezoluțiunea contractului de arvună, încasarea dublei arvune și cheltuielilor de judecată.
2. Concomitent cu depunerea acțiunii, Stoianova Natalia a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor patrimoniale ale pârâtului (conturi bancare, bunuri mobile și imobile) în cuantumul total solicitat spre încasare.

Soluția instanței de fond:

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.08.2025, s-a respins cererea înaintată de Stoianova Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stoianova Natalia către Țurcan Liuba privind rezoluțiunea contractului de arvună, încasarea dublei arvune și cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

4. La data de 11.08.2025, avocatul Barbaroș Mihail, reprezentantul recurentului Stoianova Natalia, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.08.2025, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de asigurare a acțiunii, în cauza civilă enunțată.

Argumentele recursului:

5. În motivarea recursului, a menționat că instanța judiciară prin actul de dispoziție criticat prin prezentul recurs, a respins solicitarea reclamantului întru asigurarea acțiunii, prin aplicarea măsurilor asiguratorii atât asupra bunului litigant, cât și pe mijloace financiare (bunuri patrimoniale ale intimatului) în cuantumul solicitat spre încasare, concluzionând absolut eronat și netemeinic dispoziția.

Consideră că concluziile instanței sânt eronate, vădit depășește obligația instanței la stabilirea altor mijloace impuse reclamantului pentru probarea pretențiilor definite prin: „*….urma să argumenteze circumstanțele de fapt care stau la baza înaintării cererii, să demonstreze prin circumstanțe reale, prin probe pertinente şi concludente, faptul că în caz de neaplicare a acestor măsuri, vor fi create dificultăți judecătorești sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, precum şi reaua-credință a pârâților, care ar putea crea obstacole la executarea hotărârii judiciare...*”

„*... măsurile de asigurare a acţiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenţie, ţinând cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acţiunii trebuie să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare...*”

„*..Aceasta în măsura în care aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei şi nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative”*.

„*..Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate..*”

„*..În sensul executării obligațiunilor revenite părților – participante și cu statut atribuit contractual, obligațiunilor revenite atât potrivit legii cât și celor prevăzute unui contract de achiziție a serviciilor (antreprenoriat), beneficiarul intimat urma a stinge restanța acumulată după rezilierea amiabilă a contractului dintre părți, pentru volumul executat de către recurent, potrivit proceselor-verbale a recepției lucrărilor de către beneficiarul intimat, precum și transmiterea obiectului – contractual către intimat, la nivelul executat de până la data încheierii tranzacției de reziliere contractuală amiabilă, (menționez că rezilierea și încheierea tranzacției supra dispuse fiind – la inițiativa și solicitarea intimatului)*”.

A conchis că instanța judiciară apriori l-a definit și descurajat pe reclamant prin astfel de concluzii, ori folosirea cu rea-credință și intenționată de către intimat a mijloacelor financiare ale reclamantului cu scop de-al induce în eroare pentru toată perioada de aproape 3 ani de zile, cu afirmație de pregătire a actelor juridice și autentificare a contractului de

vânzare-cumpărare, fără scop de aşi onora obligațiile contractuale, „nu l-a limitat serios/fundamental ” în exercitarea drepturilor civile pe reclamant ? Or, lipsa onorării obligațiunii și inducerea în eroare a reclamantului, cu folosirea mijloacelor financiare străine – nu este un scop deja definit al intimatului de a se eschiva și de la executarea unei eventuale hotărâri judiciare ? Limitarea și evitarea înstrăinării către un terț a bunului imobil litigant, până la finisarea examinării cauzei prezente, care deja a fost stabilită de către instanța judiciară pentru ședință preliminară abia la data 27.01.2026, ora 15:00, potrivit încheierii tot din 04.08.2025, nu ar dezavantaja reclamantul. căruia nu i-a fost restituită nici suma achitată cu statut de arvună intimatului încă din anul 2022.

A notat în final că în asemenea argumente eronat interpretate de către instanța judiciară, reclamantul este apriori lipsit de caracterul și principiul suprem de egalitatea în faţa legii şi a justiţiei, atunci când justiţia în cauzele civile se înfăptuiește pe principiul egalității tuturor persoanelor, independent de cetăţenie, rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere, origine socială, serviciu, domiciliu, loc de naştere, precum şi al egalităţii tuturor organizaţiilor, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, subordonare, sediu şi de alte circumstanţe, alin.(1) al art.22 CPC.

A menționat că la toate solicitările recurentului către intimat, obiectului litigant, ultimul nu au răspuns niciodată cu afirmație negativă, ba dimpotrivă, se asigura (verbal) recurentul că, „..își va executa obligațiile..”, însă mai erau necesare mijloace financiare pentru care-va acțiuni de pregătire a actelor juridice, fapte și acțiuni care aveau alt scop de cât cel înregistrat în contractele anexate la materialele cauzei civile.

Dat fiind faptul că recurentul pendent fiind dependent direct de soluția adoptată de către intimat, la executarea obligațiilor contractuale, tergiversarea examinării prezentei acțiuni, va genera în continuare prejudicii materiale suferite de către reclamant, fapt ce urmează a fi puse în sarcina intimatului suplimenta sau persoanei culpabile de situația survenită, solicitând executarea și satisfacerea notelor/somațiilor în termenii proximi prevăzuți și de condițiile normelor materiale de drept, prevederile art.art.954-956 CC.

A specificat că în situația supra, a fost solicitat instanței judiciare aplicarea prevederilor art.art.174-176 CPC, însă, prin actul judiciar recurat, emis la data de 04.08.2025, cererea reclamantului a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În final, a subliniat faptul că analizând circumstanțele supra, temeiurile legale privind aplicabilitatea sarcinii de echitate, precum și riscurile invocate în asemenea circumstanțe, instanța urma a satisface cererea reclamantului întru aplicarea măsurilor asiguratorii, precum blocarea/interdicția de rulaj financiar la conturile bancare de deservire a intimatului în cuantumul solicitării revenite.

Termenul de declarare a recursului:

6. În conformitate cu art.423 alin.(1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care

încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

7. Potrivit art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
8. Art.425 Cod de procedură civilă prevede că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.
9. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prin depunerea cererii de recurs la 11.08.2025, recurentul a respectat termenul procesual prevăzut în art.425 din Codul de procedură civilă, fiind contestată încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) emisă la 04.08.2025.

Aprecierea instanței de recurs:

10. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, Colegiul conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.
11. Conform art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
12. În condițiile art.426 alin.(2) şi (3) Cod de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.
13. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
14. Potrivit art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
15. În temeiul art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

16. Conform alin.(2) a articolului indicat, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.
17. În conformitate cu art.177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.
18. În acest context Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
19. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.
20. Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
21. În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.
22. Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.
23. În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului. Depăşirea scopului asigurării acţiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

24. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond just a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.
25. Astfel, Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie rezoluțiunea contractului de arvună, încasarea de la pârâtul Țurcan Liuba în beneficiul reclamantului Stoianova Natalia a dublei arvune în mărime de 17200 euro și cheltuielilor de judecată.
26. Prin cererea de asigurare a acțiunii, reclamantul Stoianova Nadejda a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor patrimoniale ale pârâtului (conturi bancare, bunuri mobile și imobile) în cuantumul total solicitat spre încasare.
27. La acest segment, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii, înaintată de avocatul Barbaroș Mihail, reprezentantul recurentului Stoianova Natalia, nu este motivată în fapt, conform exigențelor prevăzute de art.177 alin.(1) din Codul de procedură civilă. Or, atât primei instanțe, cât și instanței de recurs nu le-a fost prezentat niciun argument care să demonstreze că neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.
28. Totodată, instanța de recurs subliniază că recurentul nu a prezentat probe care să ateste existența unui risc real al imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
29. Prin urmare, în speță, Colegiul civil subliniază că cererea de asigurare a acțiunii trebuie să fie motivată în mod temeinic, cu indicarea unui pericol real și iminent care ar putea împiedica sau face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești ori ar putea cauza reclamantului prejudicii semnificative.
30. În acest context, Colegiul conchide că instanța de fond a apreciat corect că în lipsa unor astfel de elemente, reclamantul nu a demonstrat în ce mod neinstituirea măsurilor asigurătorii solicitate ar putea conduce la imposibilitatea executării sau la tergiversarea executării unei eventuale hotărâri favorabile.
31. În aceste circumstanțe, Colegiul reține că reclamantul Stoianova Natalia avea obligația de a demonstra, prin circumstanțe concrete și probe pertinente și concludente, faptul că în lipsa instituirii măsurii asigurătorii, ar exista un risc real de dificultăți la executarea hotărârii judecătorești ori s-ar produce prejudicii iminente. Or, existența unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți, nu pot constitui temei suficient pentru aplicarea unei măsuri asigurătorii în lipsa unui suport probator adecvat, temeinicia acesteia urmând a fi dovedită în cadrul procesului judiciar.
32. Colegiul mai observă că recurentul Stoianova Natalia nu a invocat niciun argument juridic pertinent care să combată concluziile reținute în încheierea atacată și nu a prezentat motive ce ar putea justifica casarea acesteia în recurs.
33. Colegiul, subliniind că simpla solicitare a aplicării unei măsuri de asigurare, în lipsa unor argumente de fapt și de drept care să justifice necesitatea acesteia și fără dovedirea existenței unui pericol concret și real, apreciază poziția recurentului privind invocarea

riscurilor ca fiind una pur declarativă, ce nu întrunește cerințele legale de motivare prevăzute de Codul de procedură civilă.

34. Or, instanța de judecată nu poate substitui partea în îndeplinirea obligațiilor sale procesuale de a indica împrejurările relevante și de a furniza probele necesare. Fiind o măsură cu caracter excepțional, măsura de asigurare nu poate fi dispusă în lipsa unei justificări clare, pertinente și susținute prin probe concludente.
35. Prin urmare, în lipsa unor temeiuri de fapt și de drept care să ateste nelegalitatea încheierii contestate și care să conducă la casarea acesteia, Colegiul civil consideră recursul ca fiind neîntemeiat și urmează a-l respinge.
36. Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că prima instanță întemeiat a respins cererea Nataliei Stoianova cu privire la asigurarea acțiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Barbaroș Mihail, reprezentantul recurentului Stoianova Nadejda şi a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.08.2025 cu privire la respingerea cererii de asigurare a acțiunii.
37. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) și art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios cdministrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs înaintată de avocatul Barbaroș Mihail, reprezentantul recurentului Stoianova Nadejda.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04.08.2025 privind respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stoianova Natalia către Țurcan Liuba privind rezoluțiunea contractului de arvună, încasarea dublei arvune și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Serghei Dimitriu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Violeta Gîrleanu